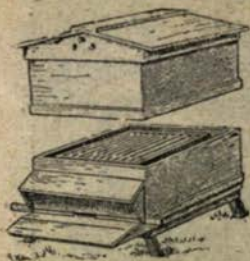

умира! Пчела безъ жило и день не може да про-
живѣе. За това, ако на кошера нападнатъ крадци-
грабители, тогава пчелата нѣма какво да мисли за себе

Кошеръ съ пѣти.

си: макаръ и на мѣсто да умре,
— само кошера трѣбва да се
спаси: „всички за единъ, единъ
за всички“. А такива крадци-
грабители сж толкова, че не ко-
гатъ да се изброятъ: или крад-
ливи пчели отъ чужди кошери,
или хитра мравка тихичко ще
се промъкне. Но тѣхъ и безъ
жило, съ челюститѣ ще ги

хапятъ. Най-страшни сж други два звѣра: едно-
то звѣрче е мишката, а другото — звѣрище —
мечката. Мишката ги напада зимно време въ из-
бата, когато пчелара ги поставя тамъ, за да ги за-
пази отъ студа. Мечката ги напада по-нарѣдко, но
сигурно.

Веднажъ Рунтавата като се връщала отъ по-
лето, още отдалечъ чула нѣщо необикновено:
всичкитѣ кошери шумѣли и бръмчели, между
този шумъ се чувалъ страшенъ звѣрски ревъ.
Доближила тя и се спрѣла. Отъ всички кошери наиз-
лѣзли съ стотици и хиляди пчели като предъ рой.
Всичкиятъ народъ въ кошера викаше: „мечка-мечка“!

— А самата мечка, голѣма, космата, ходила
между кошеритѣ на заднитѣ си крака, а съ пред-
нитѣ се бранѣла отъ пчелитѣ. Веднага се обърнала
къмъ най-близкия кошеръ, — а тоя кошеръ билъ
оня на Рунтавата, — и обърнала го на земята. Ка-
пака на кошера падналъ и онѣзи пчели, които били
останали вътре, като облакъ се издигнали нагоре.
Мечката, като се бранила отъ пчелитѣ съ единия